

Det hensyn vil ofte være sammenfaldende med hensynet til forældrene, men ikke nødvendigvis altid. I en situation, hvor mulighederne for at opnå et godt resultat er minimale, f.eks. fordi det ikke lader sig gøre at få fat i ret mange egnede æg på grund af kvindens alder, kan forældrene måske føle sig presset til alligevel at forsøge, fordi det er den eneste mulighed, de har for at redde deres syge barn. Derfor er det også utrolig vigtigt, hvis man giver sig i kast med de her ting, at forældrene skal vejledes og rådgives virkelig grundigt om alle de problemer, der er, kan være og kan opstå.

Hvad angår det kommende barns tarv, så påpeger Det Ethiske Råd faktisk, at det ikke er muligt med sikkerhed at afgøre, i hvilken retning kendsgerningerne om barnets tilblivelse vil påvirke dets tarv, og det tror jeg egentlig vi alle sammen kan være enige i.

Som nævnt er vi i den konservative gruppe betænkelige ved denne udvidelse af mulighederne for at anvende præimplantationsdiagnostik, men vores overvejelser er alligevel endt med, at vi overvejende er positive over for forslaget.

Noget af det, der for os vejer i positiv retning, er udtrykt i bemærkningerne, og der vil jeg tillade mig lige at læse op fra bemærkningerne:

»Da hensynet til at redde et sygt barns liv vejer lige tungt i en familie, hvad enten der er tale om en arvelig sygdom eller ej, og dette hensyn altid under sådanne omstændigheder må antages at være bestemmende for, at behandlingen ønskes, finder regeringen ikke, at man i disse ekstreme situationer kan lade accept eller afvisning være betinget alene af, om tilstanden i familien er arvelig.«

Vi er altså overvejende positive, men lad mig slutte med at sige, at jeg finder det meget væsentligt, at det i de regler, som ministeren ifølge den nye § 7, stk. 4, skal fastsætte, klart præciseres, hvilke betingelser der skal være opfyldt, for at Sundhedsstyrelsen kan give tilladelse til at anvende præimplantationsdiagnostik, og at disse betingelser mindst svarer til dem, der er anført i bemærkningerne til lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Det Konservative Folkeparti siger, at de er enige med ministeren i, at det ikke må være afgørende, om sygdommen er arvelig. Altså vi forstår alle sammen godt de forældre; det er der jo ingen diskussion om her i dag. Vi står bare og skal

lovgive, og vi må ikke lovgive om enkeltsager. Det tror jeg også vi er enige om.

Vi tager det, som fru Lene Garsdal spurgte om før, nemlig en dramatisk forskel på, om man laver ægsortering for at få et sundt barn, føde et sundt barn, dvs. for barnets skyld, og på, om man laver sortering med henblik på et andet barn. Det første er der også betæneligheder ved, men jo af en helt anden art, for der er ikke tale om, at det barn er formål for andet end sig selv, man gør det bedste, man kan, for det barn, man vil føde. Men her går man ind og laver en sortering med henblik på et andet barn.

Det vil sige, at man kommer i det dilemma, jeg beskrev før, hvor man bruger et andet barn til behandling, i stedet for at det primære formål er at sikre, at man ikke får et sygt barn – til, havde jeg nær sagt.

Derfor vil jeg også godt spørge fru Else Theill Sørensen, om hun ikke kan se den radikale forskel på de to ting, nemlig at vælge for barnets egen skyld eller at vælge for en søster eller brors skyld. Så vil jeg også spørge: Skal man vælge et sundere æg fra, fordi det ikke har vævsforlideligheden til at kunne hjælpe det syge barn?

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Nu var jeg lige ved at miste tråden, fordi der kom to spørgsmål.

Med hensyn til det første om arvelighed, altså forskellen på, om det er en arvelig sygdom, og om det alene er af hensyn til barnet:

Spørgsmålet er jo, at det jo ikke alene er barnet. Barnet, der ikke er født, kan jo ikke på nogen som helst måde selv vælge. Det er forældrene, der vælger, og vi kan ikke vide, for vi kan ikke se ind i sjælen på de mennesker, hvad det inderste motiv for det er. Selvfølgelig er det i de situationer, der her er tale om, at redde deres fødte barn, deres allerede eksisterende barn.

Kl. 18.30

Men jeg vil sige ligesom fru Sophie Hæstorp Andersen sagde, at jeg ikke har nogen som helst grund til at tro, at det barn ikke bliver omfattet med lige så stor omsorg og kærlighed som de andre børn.

Med hensyn til det med de dårlige æg har jeg nu hørt fru Margrete Auken spørge adskillige om det, men jeg ved ikke præcis, hvad der menes med et dårligt æg. Sådan som jeg fandt ud af det forleden, var det et æg, som ikke kunne blive til et barn, og så eksisterer problemet jo ikke.